

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Благоевград , 25.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ** в публично заседание на десети февруари, през
две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков
Членове: Атанас Маскръчки
Александър Трионджиев

при участието на секретаря Мариела Палова
в присъствието на прокурора Окръжна прокуратура - Благоевград
като разгледа докладваното от Атанас Маскръчки Въззивно наказателно дело
от частен характер № 20211200600011 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.313 сл. от НПК и е образувано по въззивни жалби от В. Г. К. от с. Д., общ. С., в качеството и на частен тъжител и гр. ищец, и адв. Ц. Д. – защитник на подс. А.Д., против Присъда № 901695 / 02.09.2020 год., постановена по н.ч.х.д. № 31 / 2019 год. по описа на Районен съд – С..

Във въззивната жалба на частния тъжител и гр. ищец В.К., поддържана лично и от защитник – адв. В.Б. във въззивното производство, се оспорва законосъобразността и обосноваността на постановения съдебен акт. Иска се отмяната на обжалваната присъда и осъждането на подс. А.Д. по всички пунктове от повдигнатото ѝ частно обвинение. Алтернативно се изразява становище, че са налице основания за връщане на далото за ново разглеждане от друг състав на районния съд.

Според изложеното във въззивната жалба на адв. Ц. Д. – защитник на подс. А.Д., поддържана също лично в съдебно заседание, присъдата на районният съд в осъдителната ѝ част е неправилна, необоснована и незаконосъобразна. Защитникът счита, че обвинението за извършено престъпление по чл.148, ал.1 вр. чл.146, ал.1 от НК е недоказано, поради което се иска присъдата в тази и част да бъде отменена, както и предявения граждански иск за причинени неимуществени вреди да бъде изцяло отхвърлен като неоснователен.

Във въззивното производство не са ангажирани нови доказателства.

Окръжният съд разгледа депозираните от честния тъжител и граждански ищец, и защитника на подсъдимата въззивни жалби в качеството с и на инстанция по същество, и след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, при спазване на изискванията на чл.314 от НПК, за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото възивно производство е второ поред, след като с Решение № 189 /15.01.2019 год., постановено по в.ч.н.д. № 404 / 2018 год. на ОС - Благоевград е отменена Присъда № 1435 / 28.05.2018 год., постановено по ч.н. дело № 757 / 2016 год. по описа на РС – С. и делото бе върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

Въззивните жалби срещу Присъда № 901695 / 02.09.2020 год., постановена по н.ч.х.д. № 31 / 2019 год. по описа на Районен съд – С., в настоящото производство са подадени в срока по чл.319, ал.1 от НПК и са процесуално допустими, а разгледано делото по същество, съдът намира за установено следното:

По постъпила частна тъжба от В.К. срещу А.Д. в РС – С. е образувано НЧХД № 31 / 2019 по описа на съда за това, че:

1. В периода от 10.09.2016г. до 09.11.2016г. при условията на продължавано престъпление е разпространила чрез електронната поща на тъжителката /И. К. – **@ibox.ru/, както и тази на Л.А.М. думи, обидни за честта и достойнството на В. Г. К. от село Д., както следва:

-На 10.09.2016г. на електронната поща на В.К. /И. К. - **@ibox.ru/, казала за тъжителката думи, обидни за честта и достойнството и, наричайки я „нахална грозна курво... кучко... ти си една бълха.... от кой задник се опитваш да изскочиш..., нищожество“;

-На 20.09.2016г. на електронната поща на Л.А. казала за тъжителката В.К. думи, обидни за честта и достойнството и, наричайки я „твоята кучка е глупава и грозна“;

-На 04.10.2016г. на електронната поща на Л.А. казала за тъжителката В.К. думи, обидни за честта и достойнството и, наричайки я „... кучката ... никой не е привлечен от грозното и лице като на болна кокошка...“;

-На 05.10.2016г. на електронната поща на Л.А. казала за тъжителката В.К. думи, обидни за честта и достойнството и, наричайки я „... грозна курва... кучка... боклук... проститутка... умопомрачена кучка...“;

-На 24.10.2016г. на електронната поща на Л.А. казала за тъжителката В.К. думи, обидни за честта и достойнството и, наричайки я „...те не е нормална... мохамеданска кучка... мохамеданска вагина...“;

-На 09.11.2016г. на електронната поща на Л.А. казала за тъжителката В.К. думи, обидни за честта и достойнството и „...има половин кг в устните си за хубави свирки...“ - престъпление по чл.148, ал.1, т.2, пр.2, вр. с чл.146, ал.1, вр. с чл.26, ал.1 от НК.

2. За това, че в периода от 05.10.2016г. до 26.10.2016г. при условията на продължавано престъпление е разпространила чрез електронната поща на Л.А.М. позорни обстоятелства за В. Г. К. от село Д., както следва:

-На 05.10.2016г. на електронната поща на Л.А. разгласила за тъжителката В.К. позорно обстоятелство - „...Тя стана правоверна за да печели пари като купува икони ... Какво е доброто на тази проститутка...“;

-На 26.10.2016г. на електронната поща на Л.А. разпространила позорящи обстоятелства за тъжителката В.К., разгласявайки следното „...От

пет години тя е в сайтовете за търсене на мъже...”

- престъпление по чл.148, ал.2, вр. сал.1, т.2, пр.2, вр. счл.147, ал.1, вр. с чл.26, ал.1 от НК.

3. За това, че в периода от 10.09.2016г. до 26.10.2016г. при условията на продължавано престъпление чрез електронната поща на Л.А.М. е отправила закани с престъпление против личността на В. Г. К. от село Д. и тези закани са възбудили основателен страх от осъществяването им, както следва:

-На 10.09.2016г. на електронната поща на Л.А. се закарнала на тъжителката В.К. с престъпление против личността и здравето и тази закарна би могла да възбуди основателен страх от осъществяването и :„... живеи, само успеи да избягаш... за това, което направи на Л.Д. ще отговаряш! ... тук те чакат....”;

-На 20.09.2016г. на електронната поща на Л.М. се закарнала на тъжителката В.К. с престъпление против личността и здравето и тази закарна би могла да възбуди основателен страх от осъществяването и: „... ще я бия пред полицията...”;

-На 24.10.2016г. на електронната поща на Л.А. се закарнала на тъжителката В.К. с престъпление против личността и здравето и тази закарна би могла да възбуди основателен страх от осъществяването и: „...трябва и отмъщение ...”;

-На 26.10.2016г. на електронната поща на Л.А. се закарнала на тъжителката В.К. с престъпление против личността и здравето и тази закарна би могла да възбуди основателен страх от осъществяването и: „...кажи на кучката, че скоро е аут от БГ... или да я изпратя в затвора да рисува икони...”

- престъпление по чл.144, ал.1, вр. с чл.26, ал.1 от НК.

4. За това, че на 05.11.2016г. в спорт на зала „**” в град С. А.Д. в присъствието на тъжителката, на Д.С. и други лица, публично е казала за В.К.

думи, унизителни за честта и достойнството и - „... нагла уродинка... " - престъпление по чл.148, ал.1 от НК, вр. с чл.146, ал.1 от НК.

5. За това, че на 05.11.2016г. в спорт на зала „**" в град С. А.Д. е отправила закани против личността и здравето на тъжителката В.К. и тази закана би могла да възбуди основателен страх от осъществяването и: „ще ти счупя телефона, ще ти разбия лицето..." - престъпление по чл.144, ал.1 от НК

6. За това, че на 05.11.2016г. в спорт на зала „**" в град С., А.Д. е одраскала с дясната си ръка лявата предмишница на В.К. и с десния си крак е изритала В.К. по горната част на лявото бедро, с което и е причинила хематом с размери 3/4 см. на горната част на лявото бедро и одраскване на вътрешната част на лявата предмишница - разстройство на здравето извън случаите по чл.128 и чл.129 от НК - престъпление по чл.130, ал.1 от НК.

Наред с това е приет за разглеждане предявен от В.К. срещу подсъдимата А.Д. граждански иск за присъждане на обезщетение за причинените ѝ от престъпленията по чл.148, ал.1, т.2 вр. чл.146, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК; чл.148, ал.2 вр. ал.1, т.2 и чл.147, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК; чл.144, ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК; чл.148, ал.1 вр. чл.146, ал.1 от НК; и чл.144, ал.1 от НК неимуществени вреди в размер на 5000 лева. Приет за съвместно разглеждане е също граждански иск от К. срещу Д. за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 1000 лева, причинени от деянието, предмет на престъплението по чл.130, ал.1 от НК.

С обжалваната присъда, първоинстанционният съд е признал подсъдимата А.Д. за НЕВИНОВНА, за това че в периода от 10.09.2016г. до 09.11.2016г. при условията на продължавано престъпление е разпространила чрез електронната поща на тъжителката /И. К. - **@ibox.ru /, както и тази на Л.А.М. думи, обидни за честта и достойнството на В. Г. К. от село Д., както следва:

-На 10.09.2016г. на електронната поща на В.К. /И. К. - **@ibox.ru/, казала за тъжителката думи, обидни за честта и достойнството и, наричайки я „нахална грозна курво... кучко... ти си една бълха.... от кой

задник се опитваш да изскочиш..., нищожество“;

-На 20.09.2016г. на електронната поща на Л.А. казала за тъжителката В.К. думи, обидни за честта и достойнството и, наричайки я „твоята кучка е глупава и грозна“;

-На 04.10.2016г. на електронната поща на Л.А. казала за тъжителката В.К. думи, обидни за честта и достойнството и, наричайки я „...кучката ... никой не е привлечен от грозното и лице като на болна кокошка...“

-На 05.10.2016г. на електронната поща на Л.А. казала за тъжителката В.К. думи, обидни за честта и достойнството и, наричайки я „...грозна курва.. кучка... боклук... проститутка... умопомрачена кучка...“;

-На 24.10.2016г. на електронната поща на Л.А. казала за тъжителката В.К. думи, обидни за честта и достойнството и, наричайки я „...те не е нормална... мохамеданска кучка... мохамеданска вагина..“;

-На 09.11.2016г. на електронната поща на Л.А. казала за тъжителката В.К. думи, обидни за честта и достойнството и „...има половин кг в устните си за хубави свирки...“ поради което и на основание чл.148, ал.1, т.2, пр.2, вр. с чл.146, ал.1, вр. с чл.26, ал.1 от НК, във вр. с чл.304 НПК съдът я ОПРАВДАВА по това обвинение.

Подсъдимата А.Д. е призната за НЕВИНОВНА и затова, че в периода от 05.10.2016г. до 26.10.2016г. при условията на продължавано престъпление е разпространила чрез електронната поща на Л.А.М. позорни обстоятелства за В. Г. К. от село Д., както следва:

-На 05.10.2016г. на електронната поща на Л.А. разгласила за тъжителката В.К. позорно обстоятелство - „...Тя стана правоверна за да печели пари като купува икони .. Какво е доброто на тази проститутка...“;

-На 26.10,2016г. на електронната поща на Л.А. разпространила позорящи обстоятелства за тъжителката В.К., разгласявайки следното „...От пет години тя е в сайтовете за търсене на мъже...“ , поради което и на основание чл. 148, ал.2, вр. с ал.1, т.2, пр.2, вр. с чл.147, ал.1, вр. с чл.26, ал.1 от НК, във вр. с чл.304 НПК съдът я ОПРАВДАВА по това обвинение.

Подсъдимата А.Д. е призната за НЕВИНОВНА за това, че в периода от 10.09.2016г. до 26.10.2016г. при условията на продължавано престъпление чрез електронната поща на Л.А.М. е отправила закани с престъпление против личността на В. Г. К. от село Д. и тези закани са възбудили основателен страх от осъществяването им, както следва:

-На 10.09.2016г. на електронната поща на Л.А. се закарнала на тъжителката В.К. с престъпление против личността и здравето и тази закарна би могла да възбуди основателен страх от осъществяването и: „... живеи, само успеи да избягаш... за това, което направи на Л.Д. ще отговаряш! ... тук те чакат...“;

-На 20.09.2016г. на електронната поща на Л.М. се закарнала на тъжителката В.К. с престъпление против личността и здравето и тази закарна би могла да възбуди основателен страх от осъществяването и: „...ще я бия пред полицията...“;

-На 24.10.2016г. на електронната поща на Л.А. се закарнала на тъжителката В.К. с престъпление против личността и здравето и тази закарна еби могла да възбуди основателен страх от осъществяването и: „...трябва и отмъщение...“;

-На 26.10.2016г. на електронната поща на Л.А. се закарнала на тъжителката В.К. с престъпление против личността и здравето и тази закарна би могла да възбуди основателен страх от осъществяването и: „...кажи на кучката, че скоро е аут от БГ... или да я изпратя в затвора да рисува икони...“, поради което и на основание чл.144, ал.1, вр. с чл.26, ал.1 от НК във вр. с чл.304 НПК съдът я ОПРАВДАВА по това обвинение.

Районният съд е признал подсъдимата А.Д. за ВИНОВНА, за това, че на 05.11.2016г. в спорт на зала „**“ в град С. Д. Д. в присъствието на тъжителката, на Д.С. и други лица, публично е казала за В.К. думи, унижителни за честта и достойнството и -„... нагла уродинка...“, поради което и на основание чл.148, ал.1 от НК, вр. с чл.146, ал.1 от НК във вр. с чл.54 НК и НАЛАГА наказание „Глоба“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева и „Обществено порицание“, което да се изпъни чрез обявяване на присъдата в сградата на Община С. за срок от 30 дни.

Подсъдимата А.Д. е призната за НЕВИНОВНА, за това, че на 05.11.2016г. в спортна зала „**“ в град С. А. Д. е отправила закани против личността и здравето на тъжителката В.К. и тази закана би могла да възбуди основателен страх от осъществяването и: „ще ти счупя телефона, ще ти разбия лицето...“, поради което и на основание чл.144, ал.1 от НК, във вр. с чл.304 НПК е оправдана по това обвинение.

Подсъдимата А.Д. е призната за НЕВИНОВНА, за това, че на 05.11.2016г. в спортна зала „**“ в град С., А.Д. е одраскала с дясната си ръка лявата предмишница на В.К. и с десния си крак е изритала В.К. по горната част на лявото бедро, с което и е причинила хематом с размери 3/4 см. на горната част на лявото бедро и одраскване на вътрешната част на лявата предмишница - разстройство на здравето извън случаите по чл.128 и чл.129 от НК, поради което и на основание чл.130, ал.1 от НК, във вр. с чл.304 НПК съдът я ОПРАВДАВА по това обвинение.

Подсъдимата А.Д. е осъдена да заплати на В.К. сумата от 500.00 /петстотин/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от престъплението по чл.148, ал.1, вр. с чл.146, ал.1 от НК, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на деянието до окончателното ѝ изплащане, като предявеният граждански иск в останалата му част до пълния предявен размер от 5 000/пет хиляди/ лева е отхвърлен като неоснователен.

Като неоснователен е отхвърлен и предявеният от В.К. срещу А.Д. граждански иск за сумата от 1000,00 /хиляда лева/, представляващи обезщетение за претърпени от частната тъжителка К. неимуществени вреди от извършено от подсъдимата Д. престъпление по чл.130, ал.1 от НК.

Подсъдимата А.Д. е осъдена да заплати на В.К. сумата от 600,00 /шестстотин лева/ разноски за адвокатско възнаграждение, съобразно обвиненията, по които е осъдена и уважените по размер граждански искове.

Наред с това подс. А.Д. е осъдена да заплати по сметка на РС С. държавна такса в размер на 50.00 /петдесет/ лева, както и 5/пет/ лева за служебно издаване на изпълнителен лист.

На частния тъжител В.К. е възложено да заплати по сметка на РС С. сумата от 847,70 лева /разноски за изготвените в с.з. съдебно-медицинска и

съдебно-компютърна експертизи - назначени по нейно искане/.

Фактическите положения по делото са правилно установени. Със законоустановените способности за събиране и проверка на доказателства обективно, всестранно и пълно са изяснени всички релевантни за правилното решаване на делото въпроси. В резултат на анализа на доказателствените материали се приемат за установени следните фактически обстоятелства:

Частната тъжителка В.К. е родена на 21.07.1972 г. в Казахстан, с постоянен адрес в с. Д., руска гражданка, омъжена, неосъждана, безработна.

Подсъдимата А.Д. е родена на 06.06.1980г. в Молдова, с постоянен адрес в гр. С., молдовска гражданка, разведена, неосъждана, работи.

Тъжителката К. е омъжена за бившия съпруг на подсъдимата Д. - свидетеля М. Л. От брака си с М.Л. подсъдимата има едно дете - св. Л.Д., което след развода останало да живее с баща си, съответно: с новата му съпруга - тъжителката К..

Във връзка с оглеждането на детето и неговото възпитание, както и по повод упражняването на родителските права между тъжителката и подсъдимата възникнали конфликти, за които се водили граждански дела. Въпреки, че се познавали, тъжителката К. и подсъдимата Д. рядко контактували пряко. Подсъдимата имала данни за електронна поща на тъжителката, но общувала основно с бившия си съпруг - св. М. Л., и то чрез пощата на дъщеря си Л.Д..

По повод заведеното дело за упражняване на родителските права върху детето Л.Д., отношенията между подсъдимата Д. и бившият и съпруг – св. М. Л. и новата му съпруга - тъжителката К. допълнително се влошили. Подсъдимата използвала пощата на дъщеря си, за да пише писма до бившия си съпруг, в които често демонстрирала негативното си отношение към новата му съпруга - тъжителката К..

С тъжбата от К. са представени разпечатани писма от поде. Д. до бившия и съпруг - М. Л., както и едно писмо от тъжителката до подс.Д. и

отговор на последната до К.. Писмата се представени в оригинал и превод, като писмата от Д. до М. Л. и от него до Д. са написани на английски, а писмото от К. до Д. и отговора на подсъдимата са на руски език.

За доказване на обвиненията, свързани с представените писма и тяхното съдържание, в хода на съдебното следствие е допусната и назначена съдебна компютърно-техническа експертиза; разпитани са в качеството на свидетели лицата: М. Л., В. Б., И. Р., Д.С., Х. Й., Н. Д., И. К., Л.Д. Л., О. К.; по реда на чл.281, ал.1, т.4 НПК са прочетени и приобщени към доказателствата по делото показанията на свид. И. В.; изслушани са обясненията на подсъдимата; приобщено е също заключението по изготвената съдебно-медицинска експертиза от в.л. И. Л.; приети са писмени доказателства.

Видно от представените разпечатки, на 10.09.2016г. подсъдимата Д. е изпратила до пощата на К. писмо от пощата на дъщеря си Л.Д. на руски език, в което според представения превод е написано: „Нагла грозна курво, какво право имаш ти да се разпореждаш със съдбата на моята дъщеря?????? Ако искаш да смучеш стария му хуй, смучи го! Ако искаш неговия дом - живеј, само успей да избягаш и сега се моли аз да не се разпоредя със съдбата на твоето сукалче и биберона! Мислиш, че си хванала господ за топките..усмири се кучко..чакат те съжаления..решила си да ме ядосаш..да ти сера..ти си една бълха..от кой задник се опитваш да изскочиш? А за това, което нагло направи с Л.Д., ще отговаряш нищожество! Тук ще те чакат.

На 14.09.2016г. в отговор на това писмо тъжителката К. е изпратила на подсъдимата Д. писмо на ел. поща на дъщеря и Л.Д., също на руски език. Според превода в писмото тъжителката се извинява за това, че е кръстила дъщерята на Д. - Л.Д. - без нейното знание и съгласие, твърдейки, че е направила това по искане на самото дете.

На 20.09.2016г. в писмо до бившия си съпруг М. Л. на английски език, изпратено от ел. поща на дъщеря и Л.Д. подсъдимата Д. според превода е написала: „Ние не тичаме да работим в Л. Аз не бях причи ната. Също така ти ме отведе, за да не взема паспорт за Л. Твоята кучка е глупава и грозна и ще я бия пред полицията. Ти никога не си обичал нито Л., нито Л.Д.... ти, лайно такова... а Лиса не те уважава и Л.Д. също, защото нямаш уважение към техните майки. Как става така, че бившите ти всички са лоши, само ти си

ангел."

На 26.09.2016г. в писмо до бившия си съпруг М. Л. на английски език, изпратено от ел.поща на дъщеря и Л.Д. подсъдимата Д., преведено като: „Какво е доброто в тази проститутка? Тя няма нищо общо с Л. Д.... забрави, ако и мислиш, че тя ще командва Л.Д.. Тя може да целува пода на църквите, този господ и изпрати богат стар мъж, но моята дъщеря няма да последва тази умопомрачена кучка!".

На 04.10.2016г. в писмо до бившия си съпруг М. Л.ч на английски език, изпратено от ел.поща на дъщеря и Л.Д. подсъдимата Д. със следния превод: „Мариал, нямам проблем с теб. Но нашето семейно положение се промени и аз виждам, че ти нямащ контрол вече над нашата дъщеря. Манипулират я странни хора...които имат лоша репутация. И съм съгласна, че не е хубаво... Не съм доволна от това... Ти беше добър баща., и аз казвах го, казвах, ако си спомняш. Но сега ти скъпи се промени много... може би чувстваш, че имаш ново семейство и т.н., но не е удобно за нашата дъщеря. Аз мога да се грижа за нея, докато ти градиш своето ново семейство, няма проблем за мен... аз я обичам и ти трябва да си ми благодарен за това. Аз не мога да разбера наистина твоята агресия...

На 05.10.2016г. в писмо до бившия си съпруг М. Л. на английски език, изпратено от ел.поща на дъщеря и Л.Д. подсъдимата Д. е написала в превод: „Хм.. Колко красиво говориш за една грозна курва.. Не е само един човек... вече много хора не искат да говорят с нея дори... Вярвай ми, има много хора, които са влюбени, не само ти в онова грозно пиленце... Тя не е добре дошла в С.... твоята кучка...Каква ти любов? Да ебеш стар мъж се нарича любов? Да предадеш съпруга си и си на си... Тя е боклук... Тя стана правоверна, за да печели пари, като рисува икона... ха-ха.". И аз не мисля, че нямам приятели... Имам - но ти - не! И твоята кучка е същата... Ако поискам да стане така, ти няма да можеш да отидеш в резиденцията да си сложиш задника в джакузито и аз мога да направя още много за теб... Но не съм толкова лоша, колкото разнасяш навсякъде!!! По-добре е да си затвориш устата. Господ ще те накаже, ако разбира се, се доверяваш на Л.??? Ха-ха-ха";

На 24.10.2016г. в писмо до бившия си съпруг М. Л. на английски език, изпратено от ел.поща на дъщеря и Л.Д. подсъдимата Д. е написала с

превод: „Скъпи, аз зная още много... Зная как твоята приятелка е казвала да отвлечете Л.Д. от мен... поради което аз много се разстроих от нея... Тя не е нормална жена... всичко което ми причини... тази проклета мохамеданска кучка, трябва и отмъщение... По тази причина из не исках Л.Д. да дойде при теб... Ако си мисля това, попитай се защо?? Когато си бил с други жени аз няхах проблеми. Винаги исках Л.Д. да има баща, а не пари, защото ти неизменно си алчен, но да пораснеш в дома на баща си и със защитата на бащата, но сега ти защитаваш не Лиана, а тази мохамеданска вагина. Кажи на твоята кучка, че скоро ще напусне България... и не си мечтай за хубав живот в С., защото ти няма да ходиш с нея повече в Резиденцията да плувате, аз ще ходя там. Тази кучка може да си седи в твоята къща и да ти копае градината, като топла... най-много това ще е нейния хубав живот в бъдеще, както и да смуче една стара патка или ще поискам да я пратят в затвора. Там ще може да си рисува иконите, както всички правят.".

На 09.11.2016г. в писмо до бившия си съпруг М. Л. на английски език, изпратено от пощата на дъщеря и Л. Д. подсъдимата Д. със следния превод: „Тя има половин килограм филтри в устата си, за да прави хубави свирки, за да накара много хора да плащат на Н. в Москва... ха-ха.".

От заключението на вещото лице по изготвената в хода на съдебното следствие съдебна компютърно-техническа експертиза се установява, че не би могло да се каже категорично от кой IP адрес и до кой са адресирани изпратените съобщения в периода 10.09.2016г. - до 09.11.2016г., тъй като са динамични, съобщенията са изпращани от ел.поща **@mail.ru през мобилен апарат с операционна система андроид. В.л. сочи също, че няма вероятност съдържанието да е манипулирано, а същото е автентично.

На 05.11.2016г. тъжителката К. отишла на фитнес в спортна зала „**“ в град С. със свидетелката Р. В залата се намирала подсъдимата Д., между която и тъжителката започнал конфликт във връзка с детето - св. Л.Д.. Двете започнали да се карат, викат и обиждат на руски език. Видно от

показанията на св. Д.С. /който заявява, че разбира руски език/ тъжителката и подсъдимата си разменяли обидни думи от рода на „курво“. Тъжителката извадила телефона си и се опитала за заснеме подсъдимата по време на конфликта, при което последната се пресегнала, за да вземе телефона на К. и да спре записа, при което двете се сблъскали. Конфликта е преустановен, след намесата на треньора – св. С., който застанал между двете жени и ги разтървал. Подс. Д. си тръгнала разплакана, а тъжителката К. останала в залата и провела тренировката си.

На следващия ден - 06.11.2016г. в 13.00 часа К. отишла за преглед във ФСМП „С.“, за което бил изготвен фиш за спешна медицинска помощ /л.17 ЧНД 757/16 СРС/. От изготвена съдебномедицинска експертиза /л.122-124 ЧНД 757/16 СРС/ се установява, че при В.К. е констатирано охлузване на лявата мишница и кръвонасядане на лявото бедро, което са причинили на пострадалата болка и страдание.

Визираните фактически обстоятелства се извеждат на базата на анализа на всички събрани и приобщени към доказателствения материал на съдебното следствие доказателства, анализирани поотделно и в съвкупност. Извършеният в тази връзка анализ на доказателствения материал, изложените съображения и направените изводи от районния съд по същество се споделят и от настоящия състав на въззивната инстанция, поради което не се налага повторно да бъдат излагани същите съображения.

По несъмнен начин (предвид установените фактически дадености) по делото се установява, че на 05.11.2016г. тъжителката К. и подсъдимата Д. са били по едно и също време в спортна зала „**“ град С. и между тях е възникнал конфликт. От свидетелските показания на С., Р. и Л.Д. се установява, че по време на конфликта е имало отправени обидни думи. Тъжителката и подсъдимата са говорили на висок тон и са си отправяли обиди от рода на „курво“. Ето защо въззивният съд приема, че в случая сме изправени пред хипотезата на реторсия по смисъла чл.146, ал.2 от НК.

За наличието на реторсия, следва да е налице обида, на която обиденият е отвърнал веднага също с обида и това да се е случило в една съща обстановка. С оглед установената и приета от съда фактическа обстановка е видно, че както подс. Д., така и тъжителката К. са осъществили

от обективна и субективна страна състава на престъплението обида по чл.146, ал.1 от НК. В случая се установи по несъмнен начин, че поведението на тъжителката е било идентично с поведението на подсъдимата и страните по делото са си отправили взаимни обиди. Взаимно отправените думи на руски език от рода на „курва“ безспорно са обидни и унижителни и са възприети като такава от св. Д.С.. Използваните от двете страни думи дават отрицателна оценка за личността на другия, противоречат на моралните норми за нормално човешко общуване и безспорно са унижителни за честта и достойнството. Тези обидни квалификации за възприети лично от всеки от адресата към когото са насочени, като изричането им е в присъствието на други лица.

Конкретният акт на престъпна проява на подс. А.Д. и тъжителката В.К. обективира отношението им към деянието (неговата интелектуалната и волевата насоченост). От субективна страна е налице внезапно възникнал пряк умисъл, като подсъдимата и тъжителката са целели и предвиждали настъпването на обществено - опасните последици на деянията и са искали настъпването на същите, при което са реализирали намеренията си. Всяка от тях е съзнавала, че думите ѝ са унижителни за честта и достойнството на другата, като всяка е целяла именно това - изреченото да бъде възприето както от другата, така и от останалите присъстващи. С поведението си и двете са засегнали обществените отношения, свързани с неприкосновеността на доброто име на човека и с положителната обществена оценка за личността на другия към момента на извършване на деянието. Ето защо, анализирани деянията от субективната им страна същите са извършени с пряк умисъл.

Във връзка с изложеното въззивната инстанция намира, че както подсъдимата Д., така и тъжителката Кармушина са извършили престъпление по чл.148, ал.1 вр. чл.146, ал.1 от НК, но тъй като на обидата е отвърнато с обида е налице реторсия по смисъла на чл.146, ал.2 от НК, поради което и подсъдимата и тъжителката следва да бъдат освободени от наказание.

По отношение обвиненията, че по същото време и на същото място, а именно на 05.11.2016 год. в спорта зала „**“ в гр. С., подс. А.Д. и извършила деяния, съставомерни по чл.144, ал.1 от НК и чл.130, ал.1 от НК, въззивният съд споделя съображенията на първата инстанция, че същите са

недоказани. В тази връзка разпитаните в качество на свидетели очевидци С. и Р. са категорични, че конфликтът между Д. и К. е имал вербален характер и същите не са забелязали нанасяне на удари. Липсват доказателства, че подс. Д. и упражнила върху тъжителката физическо въздействие, което да е в причинно-следствена връзка с констатираните охлузване на лявата мишница и кръвонасядане на лявото бедро, което са причинили на същата болка и страдание. Ето защо съдът прима, че не са налице основания за ангажиране на наказателната отговорност на подсъдимата за извършено престъпление по чл.130, ал.1, респ ал.2 от НК.

Наред с това не се доказва, че подс. Д. се е заканила на К.: „... ще ти счупя телефона, ще ти разбия лицето...“. Установява се, че свадата е била на руски език и свидетели, присъствали на местопроизшествието не са възприели твърдените изявления. Тъй като не се събраха доказателства за извършено престъпление по чл.144, ал.1 от НК, подсъдимата следва да бъде оправдана по обвинението в тази му част.

По отношение на останалите обвинения настоящият състав на въззивната инстанция намира за необходимо да посочи следното:

Съдът счита, че подадената от В.К. срещу А.Д. частна тъжба, касаеща обвиненията за извършени престъпления обида, клевета и закана чрез електронна кореспонденция, е непълна и неясна, при което първоинстанционния съд не предприел необходимите действия посочените пороци да бъдат отстранени.

Съгласно чл.80 от НПК лицето, пострадало от престъпление, което се преследва по тъжба на пострадалия, може да повдига и да поддържа обвинение като частен тъжител. За целта се подава тъжба, която трябва да отговаря на императивните изисквания на чл.81 от НПК. За да може съдът да упражни функциите си по чл.27 от НПК, а подсъдимият по предявеното му частно обвинение да е в състояние да реализира правото си на защита, е необходимо в частната тъжба да бъдат изложени всички фактическите обстоятелства, очертаващи деянието, съставляващо престъпление.

В тази връзка следва да се има в предвид, че клеветата е

разгласяване на факти и обстоятелства, които са неистински и позорни. Това именно изпълва съдържанието на обективните признаци от състава на престъплението, а не субективни оценъчни съждения и изводи, които не са част от обективната действителност. От своя страна изпълнителното деяние на престъплението обида - чл. 146 НК, се изразява в казване или извършване на нещо унижително за честта или достойнството на друго в негово присъствие. Законът не уточнява и не ограничава обидното действие или бездействие, достатъчно е чрез него да се унижава честта или достойнството на друго лице и то да е казано или извършено в негово присъствие, независимо от начина и формата на казването или извършването. За разлика от обидата при престъплението клевета - чл. 147 НК, деянието се изразява в разгласяване на позорно обстоятелство или в приписване на престъпление, т. е. необходимо е да се посочат факти, които от гледище на обществения морал да го позорят или да съставляват престъпление.

Обидата не е твърдение за събития и факти, а груби, вулгарни или унижителни изрази, насочени към някого. Както и при клеветата, пострадал от обидата може да бъде само конкретно физическо лице. Обидата може да бъде нанесена чрез думи - устно или писмено. Или чрез жестове и действия, които изразяват унижително отношение, насочено към пострадалия. За да е налице обида, пострадалият трябва да е възприел обидата, видял, чел или прочел унижителните изрази или жестове. При клеветата се поставя въпросът дали твърдението е позорящо, а при обидата - кога едно изявление е обидно. И тук съдът е необходимо да извърши преценката си на базата на общоприетото за допустимо поведение в общуването.

Изпълнението на това второ изискване опира да познанието за това какво тъжителят възприема като обида и в какъв аспект е засегната неговата лична сфера, т. е. всичко което му е физически, морално, емоционално или интелектуално близко. Обида е налице тогава, когато определени действия, квалифицирани след това като 'обида', се извършват от лице, непринадлежащи към личната сфера на тъжителя. Ето защо за да бъде прието, че някой наистина е обидил някого, следва да бъде установено дали са касае за употребата на обидни думи „по природа” или инкриминираните изрази в съответен контекст придобиват обидна конотация. Обидата може да се изрази в думи или постъпка, които незаслужено огорчават, оскърбяват

някаго. Чувството, което се изпитва вследствие на такива думи или такава постъпка. Същите причиняват душевна болка, чувство на огорчение, причинено от несправедливо, незаслужено накърняване на честта, достойнството на човека. С тях несправедливо и незаслужено се накърнява честта и достойнството на човека.

По отношение на конкретния случай и с оглед на гореизложеното въззивният съд намира, че подадената частна тъжба от В.К. не отговаря на визираните изисквания на чл.81 от НПК. Видно е, че се инкриминират написани думи и изрази, които не са на български език. Тъжителката и подсъдимата са с различна националност, от различни общности и с различни културни традиции. Посочената в тъжбата електронна кореспонденция е водена на английски език, който очевидно не е матерен на страните. Ето защо не става ясно в какъв аспект тъжителката с оглед на нейните разбирания и културни особености възприема употребените думи, какъв обиден смисъл влага в тях и как същите се явяват унижителни и засягащи нейната чест и достойнство, което е от значение за съставомерността на деянията по чл.146 от НК. Същевременно липсва разграничение кои твърдения и разгласяване на факти и обстоятелства, тъжителят намира за неистински и позорни, респ. осъществяващи обективния състав на престъплението по чл.147 от НК.

Посочените фактически обстоятелства са елементите на наказателния състав от обективна страна и като такива задължително трябва да бъдат включени във фактическата обстановка, твърдяна и подлежаща на доказване. В тази връзка разпоредбата на чл.55 от НПК регламентира правото на подсъдимия най-вече да научи и в какво точно се обвинява, което е гаранция за реализиране на правото му на защита в пълен обем. Едва когато той е наясно в какво точно се обвинява, той би могъл да упражни и останалите си права - да направи възражения и ангажира доказателства във връзка с тях. В противен случай процесуалните права на подсъдимия са ограничени, тъй като не са били предявени по съответния процесуален ред всички обстоятелства, които имат значение за определяне на фактическия състав на престъплението и не е могъл чрез избрани от него процесуални способности да реализира правото си на защита. Всички обстоятелства, характеризиращи това престъпление следва да намерят място в частната тъжба за да бъде пълно и точно изяснено извършено ли е престъпление и

начинът на извършването му. Липсата в частната тъжба на фактическото наказателно обвинение или всички онези факти и обстоятелства, които индивидуализират престъплението, накърнява правото на защита, а от друга страна прави невъзможно извършването на правосъдната дейност. Съдът не би могъл да разгледа делото по същество ако не е определен ясно и точно предметът на делото. Когато тъжбата не отговаря на визираните условия на тъжителят следва да бъде даден срок за отстраняване на недостатъците и ако същият бездейства - наказателно производство не се образува, а ако токова е образуваното се прекратява. Този съществен процесуален недостатък на частната тъжба не е бил отстранен по визирания ред от районния съд. Същият е неотстраним по реда на въззивното производство за съдебен контрол върху първоинстанционните актове. Посочените процесуални нарушения не могат да бъдат санирани от въззивния съд. От друга второинстанционният съд е с ограничени правомощия по чл.335, ал.3 вр. ал.2 и чл.348, ал.3 от НПК и е недопустимо делото да бъде връщано за ново разглеждане на първия съд.

Ето защо разглеждайки посочените обвинения от частната тъжба по същество съдът намира, че същите не са доказани съобразно изискванията на разпоредбата на чл.303 от НПК. В тази връзка следва да се отбележи, че по силата на императивната норма на чл.103, ал.1 от НПК тежестта да докаже обвинението по дела, образувани по тъжба на пострадалия лежи върху частния тъжител. В случая не са ангажирани достатъчно доказателства, от които да бъдат установени посочените по-горе обстоятелства, а именно че подсъдимата е извършила словесни действия с цел да унижи честта или достойнството на тъжителката, за да изпадне последната в определено емоционално състояние. Не се доказва, че употребените от подсъдимата думи и изрази на чужди езици обективно са вулгарни, цинични или с друг обиден характер, или в определените условия накърняват частта и достойнство на тъжителката. В тази връзка следва да се отбележи, че това не може да бъде установено с интерпретативен превод, а е следвало да бъдат ангажирани експертни познания, което не е сторено. Ето защо не може да се приеме, че подсъдимата е извършила словесни действия, целящи частично или изцяло да разрушат честта или достойнството на тъжителката.

Всичко посочено за значението и смисъла на думите на използваните в електронната кореспонденция чужди езици, които тъжителят

следва да докаже в процеса, се отнася и до обвинението за извършено престъпление по чл.144, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК. Касае се за престъпление срещу личността, като с извършването му се цели промяна на поведението и действията на заплашения противно на волята му в исканата от дееца насока. За осъществяване на това престъпление от обективната страна се изисква обективизиране чрез думи или действия на закана спрямо определено лице, която да е възприета от него и би могла да възбуди основателен страх за осъществяването ѝ. От субективна страна деецът следва да съзнава съдържанието на заканата и че тя е възприета от заплашения като действителна заплаха. Не е необходимо лицето действително да се е изплашило, а само да съществува основание, че заканата би могла да се осъществи. Тези обстоятелства следва да се преценяват каквито са били по време на извършване на деянието, а не след минаването на определено време. В случая не става ясно по какъв начин инкриминираните използваните в кореспонденцията на подс. А.Д. с бившия ѝ съпруг думи и изрази на английски език визират потенциална реална /а не хипотететична/ заплаха за тъжителката и са в състояние да породят основателен страх за осъществяването ѝ. Не са ангажирани доказателства, от което да бъде установено, че характеристиката на употребените изрази, начинът и мястото на отправянето им, цялостното поведение на пострадалия и подсъдимия, конкретната житейска ситуация, определена от напрегнатите отношения между тях да определят извода, че се касае за закана, която реално и обективно е в състояние да възбуди основателен страх в пострадалия за осъществяването ѝ. Ето защо съдът намира, че не се установява наличие на деяние, съставомерно по чл.144, ал.1 НК.

Въззивният съд намира за неоснователно възражението на повереника на тъжителката за допуснато съществено процесуално нарушение, основаващо се на представеното в съдебно заседание от ксерокопие на т. н. „присъда“. Посоченият документ, съдържащ правописни и технически грешки е с неясен произход, без посочено дело и подпис на съдия, неподпечатен и следователно е без правна стойност. Валидният и релевантен за процеса правораздавателен акт се намира в кориците на делото и същият по съдържание и форма отговаря на изискванията на НПК. Ето защо липсват

причини за връщане на делото за нова разглеждане на това основание.

По отношение на приетия за съвместно разглеждане в наказателния процес граждански иск за причинени неимуществени вреди въззивният съд счита, че същият не е съобразен с изискванията на НПК. Съгласно разпоредбата на чл.85, ал.1 от НПК в молбата за предявяване на граждански иск /която може да бъде устна или писмена/ в частност задължително се посочват престъплението, от което са причинени вредите, и характерът и размерът на вредите, за които се иска обезщетение. В тази връзка е очевидно, че законодателят свързва предявяването на иск в наказателния процес с вреди от съответното престъпление, предмет на наказателното производство и основанието за уважаването му и размерът им са в обхвата на доказване на същото. На тази основа се извлича и недопустимостта за предявяване на граждански иск, с който да се претендира присаждане на общо обезщетение за причиняване на вреди от няколко престъпления, предмет на делото. В случая е приет за разглеждане предявения от В. К. срещу А.Д. граждански иск за сумата от 5000 лева, представляващи обезщетение за причинени неимуществени вреди от всички инкриминирани деяния, съставляващи престъпления по чл.144, чл.146 и чл.147 от НК, което настоящият съдебен състав на въззивния съд намира за процесуално недопустимо, тъй като накърнява правото на защита на подсъдимия. Поради недопустимостта на така предявения граждански иск, присъдата на първостепенния съд в тази ѝ част, вкл. и по отношение на присъдената държавна такса, следва да бъде отменена, а производството в тази част – прекратено.

С обжалваната присъда, на основание чл.189 от НПК подс. А.Д. е осъдена да заплати на В.К. сумата от 600 лева разноски за адвокатско възнаграждение, съобразно обвиненията по които е осъден. Тъй като съгласно константната практика на ВКС при реторсия в наказателния процес разноски не се присъждат, а те остават за сметка на всяка от страните, както са направени, присъдата в тази ѝ част следва да бъде отменена.

По изложените съображения и на основание чл.337, ал.1, т.4 и ал.3, вр. чл.334, т.3 от НПК, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА ПРИСЪДА № 901695 / 02.09.2020 год., постанове на от Районен съд – С. по н.ч.х. дело № 31 по описа за 2019 год., в частта относно наложените на подсъдимата А.Д. за извършеното престъпление по чл.148, ал.1 вр. чл.146, ал.1 от НК наказания “Глоба” в размер на 3000 лева и „Обществено порицание“, като на основание чл.146, ал.2 от НК не й налага наказание.

ОТМЕНЯВА ПРИСЪДА № 901695 / 02.09.2020 год., постанове на от Районен съд – С. по н.ч.х. дело № 31 по описа за 2019 год. в частта, с която подс. А.Д. е осъдена да заплати на гр. ищец В.К. сумата от 500 лева обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от деня на увреждането; разноски в размер на 600 лева, както и сумата от 50 лева държавна такса.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в гражданската му част по отношение приетия за разглеждане иск от В.К. срещу А.Д. за присъждане на обща сума от 5000 лева за причинени неимуществени вреди от всички инкриминирани деяния, съставляващи престъпления по чл.144, чл.146 и чл.147 от НК.

ПОТВЪРЖДАВА ПРИСЪДА № 901695 / 02.09.2020 год., постановена от Районен съд – С. по н.ч.х. дело № 31 по описа за 2019 год., в останалата ѝ част.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____